

РЕШЕНИЕ

№ 2877

гр. София, 11.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 14.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **13227** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал.1 от КСО.

Жалбоподателят Р. Г. Г. от [населено място],[жк][жилищен адрес]0, ап. 51, обжалва в законоустановения срок Решение № 2153-21-314 от 24.10.2019 г. на Директора на Териториално поделение - С. град, НОИ, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № [ЕГН]/56 от 26.07.2019 г. на длъжностно лице по ПО като неоснователна. Излага съображения за незаконосъобразност на акта и моли същият да бъде отменен като такъв. Претендира разноси.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното решение от 24.10.2019 г. административният орган е приел, че не са налице предпоставките за категоризиране на труда, положен от Г. в СМА Метални Конструкции, като втора категория труд по смисъла на т. 66е от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране /ПКТП/, поради което Г. не отговаря на изискванията на чл. 69б, ал. 2 от КСО за наличие на осигурителен стаж 15 години от втора категория труд.

С разпореждане от 19.03.2018 г. /л. 5/ на Г. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 388,34 лева.

Със заявление от 17.05.2019 г. /л. 7/ Г. е поискал отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ по реда на чл. 69б от КСО.

Приложени са удостоверения обр. УП-3 /л. 12 и сл./, вкл. и такова, издадено от СМА Метални конструкции С. ЕАД /л. 12/. В него е отбелязано, че положеният труд е втора категория на основание ПМС 70/90, пар. 59, т. 66е.

С обжалваното по административен ред разпореждане от 26.07.2019 г. /л. 36/ е отказано отпускането на пенсия за ОСВ на Г. по съображения, че местонахождението на СМА Метални конструкции не е на територията на площадки Б. и К. на фирма К. АД, поради което и стажът му като шофьор и портиер в СМА Метални конструкции се зачита от трета категория труд.

Видно от решение на СГС от 10.03.1997 г. /л. 56/ СМА Метални конструкции С. АД е със седалище и адрес на управление С., общ. К., кв. Б.. Аналогично е и отбелязването в заповед № РД-ГД-37 от 07.10.1996 г., на която се позовава жалбоподателят в устните състезания.

Приложени са заповеди за преобразуване на СМА Метални конструкции /л. 58 и сл./.

В писмо от 02.03.2020 г. /л. 76/, издадено от К. АД, са изброени заводите, цеховете, дирекциите и другите структурни единици, на територията на площадка кв. Б.. В писмото е посочено, че предприятие СМА Метални конструкции не е попадало в организационната структура на фирма К..

Приложени са доказателства за компетентност на органа, издал атакуваното по административен ред разпореждане /л. 79 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган съгл. чл. 117, ал. 1 от КСО, като с него е потвърдено разпореждането от 26.07.2019 г., издадено от М. Х., компетентна съгл. чл. 98, ал.1, т. 1 и с оглед представената заповед от 04.12.2018 г. /л. 79/. При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

По отношение на материалната законосъобразност на атакувания административен акт:

Спорът между страните се отнася до местонахождението на СМА Метални конструкции, респ. до труда, положен на длъжностите „портиер“ и „шофьор“ в това предприятие, съобразно т. 66е от ПКТП /отм./.

Текстът на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО изисква наличие на 15 години осигурителен стаж при условията на втора категория труд.

Съгласно чл. 16, ал. 2, т. 2 от НПОС от 01 януари 2000 г. трудовият стаж, положен до 31 декември 1999 г. при специфичните условия на т. 66а-66к по отменения с чл. 1 от Постановление № 75 на Министерски съвет от 1998 г. Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране (обн. ДВ, бр. 39 от 1998 г.; изм., бр. 123 от 1998 г.), се счита за осигурителен стаж по т. 66г, 66е, 66з и 66и - от втора категория.

Тезата на жалбоподателя е, че през посочения период е полагал труд от втора категория при условията на т. 66е от ПКТП (отм.).

Относими към спорните правоотношения са записите на цитираната норма в следните ѝ части: "Работещите във фирма "К." (площадки Б. и К.)... и работещите в други фирми, предприятия, звена и поделения, чието местонахождение е на територията на посочените площадки".

Безспорно в съдебната практика на ВАС е прието, че при тълкуването на материалноправната норма на т. 66е, изр. 2 от ПКТП (отм.) следва да се приеме, че

смисълът на употребеното в предл. 1 понятие "площадка" е по-широк от този на понятието "производствена площадка" и затова за площадка по смисъла, вложен в т. ббе ПКТП (отм.), следва да се счита този земен участък, на който е разположена цялостната инфраструктура на изброените в тази разпоредба фирми.

От доказателствата по делото обаче не се установява нито въпросното предприятие да е част от фирма К., нито да е било разположено на територията на площадка Б.. Това изрично следва от приетото в съдебно заседание на 14.05.2020 г. писмо от К. АД, в което е отбелязано, че предприятие СМА Метални конструкции не е попадало в организационната структура на фирма К., като не е сред изброените на площадката на МК К.. Същевременно липсват доказателства в обратен смисъл, а посоченото от процесуалния представител на жалбоподателя обстоятелство, че съгл. заповед № РД-ТД-37 от 07.10.1996 г. седалището и адреса на предприятието са в кв. Б., район К., не води до извод, че СМА Метални конструкции се е намирало на площадка Б. по см. на т. ббе от ПКТП.

Действително седалището на СМА Метални конструкции е в кв. Б., което е видно и от решение на СГС от 10.03.1997 г. Няма данни обаче целият квартал Б. да попада в територията на площадка Б.. Не следват други изводи от представения акт за държавна собственост на имот, предоставен на К. ЕАД /л. 50/. В акта е посочено, че имотът попада в землищата на [населено място], кв. Б., [населено място] и [населено място]. Това не води до извод, че този имот покрива изцяло територията на посочените населени места, в които има и жилищни блокове, и къщи, и други сгради, които безспорно не са част от площадки Б. и К..

Удостовереното в образец УП-3 обстоятелство, че положеният труд е втора категория на основание т. ббе от ПКТП, подлежи на пълно и главно доказване от страна на жалбоподателя, като същевременно няма други доказателства, които да подкрепят тази констатация.

Нормата на т. ббе от ПКТП не следва да бъде прилагана разширително, в частност като се приеме, че територията на площадки Б. и К. обхваща цялата [община], респ. целия квартал Б., доколкото ако законодателят бе имал такова намерение, то същото би залегнало изрично в текста на нормата чрез индивидуализиране на самите населени места с техните наименования.

Обстоятелството, че СМА Метални конструкции не е част от фирма К., нито се намира на площадка Б., е изследвано изрично от ВАС в сходно съдебно производство по адм.д. № 15449/2014 г., с което е потвърдено решението на АССГ по адм.д. № 3093/2014 г., като периодът на положен труд от жалбоподателката по въпросното дело в СМА Метални конструкции, обхваща изцяло периода, в който Г. е работил като шофьор и портиер в същото предприятие. В този смисъл и административният орган следва да се счита обвързан от тази практика като решава сходните случаи по идентичен начин.

За пълнота на мотивите категоризирането на площадките К. и Б. съгл. т. ббе от ПКТП има за цел да обвърже категорията труд именно с характера на трудовата дейност (условията, средата, вредните въздействия върху здравето). Дейността на жалбоподателя като портиер и шофьор не може да бъде определена като втора категория труд, само защото вероятно е дишал вреден за здравето въздух (както впрочем всички живеещи в кв. Б. през процесния период).

Определянето на категории има за цел от една страна да диференцира по критерии на сложност и на вредно въздействие труда в отделни дейности, и от друга,

съобразявайки финансовите възможности на бюджета на общественото осигуряване да определи съответно по-високи размери на пенсиите за изслужено време и старост на лицата, които са били заети в дейности от първа и от втора категория.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Г. Г. срещу Решение № 2153-21-314 от 24.10.2019 г. на Директора на Териториално поделение - С. град, НОИ, с което е отхвърлена жалбата на Г. срещу разпореждане № [ЕГН]/56 от 26.07.2019 г. на длъжностно лице по ПО.

ОСЪЖДА Р. Г. Г., [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ап. 51, да заплати на ТП-С. град на НОИ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: